

Kedves testvéreim a hitben!

Ugye, szép gondolat az, hogy a keresztyénség fő üzenete az, hogy Isten szeret. Sőt! János apostol odáig megy az egyik bibliai levelének fogalmazásában, hogy merészen azt is írja, hogy az Isten szeretet. Ez nyilván nem azt jelenti, hogy az Isten csupán fogalom lenne, de azért azt hiszem, ez a gondolat is igen népszerű a mindenkori hívők közt. Hiszen a vallás lényege a szeretet.

Aztán az a teológiai gondolat is, hogy „különleges vagy”, szintén szép megfogalmazása annak az igazságnak, hogy Isten mennyire szeret. Hiszen napjainkban alig van olyan kiskorú gyermek, akinek a szülei, rokonai, barátai folyamatosan ne azt mondanák neki, hogy herceg, hercegnő vagy, király, királyfi, királynő, királylány, szépség, tündér, stb. És ezeket a jelzőket sokszor nem is érzékeltetés céljából mondják az emberek egymásnak, hanem azért, mert annyira isteninek érzik a másikat, gyakorlatilag ilyenkor istenítik. Fanyarul jegyzem meg egyébként, hogy egyes emberek istenízése miatt, a rájuk eső imádatözön miatt más emberekre így már nem is jut különösebb szeretet. Ha kevesebb félistenné emelt ember lenne e földön, talán emberségesebbek lennének egymáshoz. Mindenesetre annak a hangsúlyozása, hogy te egy isteni lény vagy, Isten áldotta teremtség, egy csoda, megismételhetetlen, igazi egyéniség, különleges képességekkel bíró lény, valahol a mindenkori hívő embereknek az a teológiai hitvallása, hogy Isten nagyon szereti és sokra tartja az embereket.

De ha az előző két gondolatom mellé még azt mondanám, hogy „tedd a jót”, azt is örömmel hallaná minden hívő ember. Valahol itt is a vallás lényegénél járnánk. Hiszen a vallás nem önmagáért való, hanem azért van, hogy általa az ember emberségesebb ember legyen. Az erkölcs az egyik legfontosabb tényező az ember emberségében, és a mindenkori vallás bizony meghatározza az erkölcsöt.

Mindezekből egyébként ráadásul a nem hívő emberek is kiérezhetik, hogy Isten, ha van, akkor nem ellenük van, hanem mellettük és értük. Ezek a teológiai hitvallások gyakorlatilag minden érdemleges vallásban meg is vannak, sőt a mindenkori filozófiákban is, ahol nem is érdekes, hogy van-e Isten, vagy, hogy hányan vannak, hogy egyáltalán valós személy-e, vagy csak gyűjtőfogalom.

Isten szeretet, különleges vagy, tedd a jót! Ez a lényeg.

Egyébként meg, ha figyelitek, ezek a teológiai gondolatok manapság soha nem látott módon közkedveltek lettek, a más vallásúak, sőt a hívők-hitetlenek összetalálkozásainak, kibéküléseinek szép alapgömgái, és különösképpen a toleráns nyugati típusú liberális teológia stabil tartó pillérei.

Tulajdonképpen ezek után a kedves és szép gondolatok után már csak az a kérdés, hogy, ha ez így van, akkor miért is nem békésebb a világ?

A választ, a békétlenség okát általában a hitetlenekre próbálják ráfogni a hívők, a hitetlenek pedig a hívőkre. Mindkét oldalnak ütös érvei vannak amellett, hogy a világ élhetőbb volna, ha a másik csoport az előbb említett 3 dogmát szentnek tartaná.

Testvéreim! Az a baj, hogy miközben ezek a dogmák igazak, aközben önmagukban semmit sem oldanak meg.

Semmit nem old meg az, hogy az Isten szeret, vagy, hogy szeretet, ha ebből nem következik semmi különös azon kívül, hogy ezt megértettem, és kellemes borzongás fog el ennek tudatában, vagy ennek átélése okán.

Semmit sem old meg az sem, hogy különleges vagyok. 8 milliárd ember közt egyébként nem is olyan egyszerű ezt észrevenni, de ha sikerül is, akkor is az öröm átélésén kívül ebből semmi olyan nem következik, amittől az életem gyökeresen megváltozna.

Ugyanígy a jónak cselekvésére való buzdítás is olyan alapigazság, amit a mindenkori ember folyamatosan hall, vagy maga is mondogatja, esetleg kitűzi célul, de a megvalósítás napi szinten akadályokba ütközik. Életünk végéig így van ez: egy kis ostobaság hatásosabb tud lenni minden tisztességnél. Az emberiség erkölce nem volt képes fejlődni az elmúlt évezredek alatt, és a kor haladtával is sokszor csak a kísértések számának csökkenése miatt leszünk erkölcsösebbek és nem személyiségünk fejlődése okán. Ezzel természetesen nem azt mondom, hogy nincs is lelkefejlődés, de sokkal kevesebb van, mint azt remélnénk.

Testvéreim! Most akkor mit is akarok mondani? Talán azt, hogy csúfot űzzek ezekből a dogmákból, hogy Isten szeret, hogy különleges vagy, és hogy tedd a jó? Szó sincs róla! Ezek a hitvallások igazak. És nem is felszínesek. Csak éppen magukban semmire nem vezetnek. De hát hogyan lehetséges ez? A hitigazságok magukban semmire sem vezetnek? És ezt egy lelkész mondja? Itt valami nem stimmel... Vagy mégis?

Nos, meggyőződésem szerint az a csapda az előbb említett 3 dogmában, hogy Jézusra vonatkoztatás nélkül ezek a tételek csupán általános igazságok, viszont Jézus által konkréttá vált igazságok.

Jézus által az, hogy Isten szeret, világossá válik. Világossá válik, hogy az ő isteni szeretete nem csupán szeretettel elkápráztatás volt, hanem bűnösökkel közösségvállalás, áldozatos szeretet a kereszthalálig, minden egyes ember felé való odafordulás, szolgáló szeretet.

Jézus nélkül az, hogy különleges vagy, inkább csak a különlegesség izolációjához vezet, míg Jézus által ez az igazság, ennek láttatása összekötötte a különlegessé vált embert másokkal és Istennel. A különlegességgel nem kitűnök mások felett, hanem képességeket kapok személyre szabottan alkalmazni a sokoldalúságomat egy áldásos életre. Ezt egyrészt Jézus élénk élte, másodrészt pedig a találkozásaiban az embereket olyan üdvösségre hívta, ahol nem az volt az üdvösség, hogy milyen nagyszerű vagy, hanem az, hogy Isten segítségével a helyedre kerülhetsz a különleges mivoltodban.

Végül, pedig ami a jónak tevéseit illeti: Jézus nem a rossz és a jó között választva valósította meg az erkölcsös élet teljességét, hanem az Isten akaratát tette. Ez volt a jó. Elénk élt egy olyan életet, ami nem csupán jó volt, hanem örök élet. Ez nem csak lenyűgöző, hanem vonzó is.

Egy mondatban összefoglalva az eddigieket: Igazak azok a vallási tételek, hogy Isten szeret, látja benned, hogy különleges vagy, és arra buzdít, hogy tedd a jót, de probléma, hogy miért is tegyem ezt a jót, ha a világ olyan, amilyen? És hogyan is tegyem a jót, ha a normák örökké változnak? És milyen erővel, vagy milyen erőterben tehetem ezt a jót, ha a világ a gonosz erők hatalma alatt van, a jó emberek és a tehetségesek általában a haláluk után lesznek csak elismertek, életükben elnyomják őket.

Miért is higgyek ezekben a dogmákban, és hogyan is lehetnek nekem éltető erővé? Csak Jézus miatt, Jézus okán, Jézus élete által, amiben ő megvalósította Isten felénk való szeretetét 100 %-os közvetítéssel.

Csak Jézus élete által, aki azért jött, hogy az elveszettet megkeresse és megtartsa, vagyis a ki nem használt életünket csodálatosan hatékonyra tegye, csak általa tudjuk, hogy Isten tökéletesen lát minket és különleges, személyre szabott vezetéssel segít isteni életet élni.

És csak Jézus által tudjuk, hogy mit is jelent a törvény betöltése, az, hogy tegyük a jót. Minden idők legradikálisabb erkölcs-és törvény magyarázatában, a hegyi beszédben olyan magasra tette a mércét, amit senki sem tud teljesíteni, ugyanakkor ő maga minden áldott nap ebben a rendben élt, az egész élete a jónak tévése, és megvalósítása volt, határtalan szeretet.

Testvéreim! Ha most hirtelen itt fejezném be igehirdetésem, az hiba lenne. Azért, mert én ma nem csupán rámutatni szeretnék Jézusra, hanem a követésében szeretnék titeket segíteni. Mert Jézust nem csupán néznünk kell, ha értelmes vallást szeretnénk, hatékony hitet, hanem egyben Jézust követnünk is kell. Mit jelent őt követni? Azt, hogy ismerkedem vele, vagyis olvasok róla a Bibliában, és igyekszem minél több tanítást is meghallgatni róla, mint például igehirdetés, vagy bibliaóra. És azt is jelenti őt követni, hogy igyekezem őt utánozni. Kiprobálni, amiket ő tett, vagy mondott. És azt is jelenti őt követni, hogy vallásgyakorlatban próbálom a személyes kapcsolatomat vele felvenni. Mindenekelőtt imádságban. Mindezek nélkül csupán tudok valamennyit Jézusról, de az nem hat az életemre üdvözítő módon.

Testvéreim! Csak most mindezek után hadd szóljak néhány szót az ószövetségi ígéről! Hóseás próféta nem jóhiszeműsködte el Isten üzenetét, és nem arról prédikált, hogy „ez az, látom bennetek, hogy tudjátok, hogy szeret az Isten, és hogy érzitek, milyen különösek vagytok, meg, hogy látom, igyekeztek jók lenni, csak nem egészen sikerül”, hanem ezek helyett Hóseás ítéletet hirdetett. Azt hirdette, hogy a papok, mint lelki tekintélyek nem felelősen tanítják a népet és nem merik kimondani a jobbító ítéleteket, hanem azt hirdetik, amit a nép hallani akar. Azt hirdette Hóseás, hogy a politikai vezetők, a királyi udvar úgyszintén improvizáltak a mindenkor politikai helyzetekben, de semmilyen hosszú távú, felelős, a nép érdekét szem előtt tartó munkálkodásuk nem volt, hanem a maguk hasznára hajtottak. És azt is hirdette Hóseás, hogy a nemzetségek, a polgári élet vezetői-teknitelyei szintén alkalmatlanok voltak arra, hogy Isten áldásait közvetítsék.

Hóseás tehát nem általános pozitív hangulatú vallási igazságokkal kengette a háját kortársainak, hanem arról szólt, hogy az ember bűnét Isten számon kéri. Különösen azokét, akik másokért felelősek voltak, de azokat nem Istentől áldott életre nevelték, hanem önhiúságra. Hóseás azonban nem áll meg itt a próféciájában, mert arról is szól, hogy a büntetés olyan isteni büntetés lesz, ami után Isten megtérési lehetőségre, és aztán abból fakadó új élet lehetőségére hívja népét. Ezt azért tartom különösen fontosnak, mert manapság nagyon divatos lett az a nézet, hogy ami az embernek nem esik jól, az ördögi, ami meg jólesik, az isteni. Hóseás viszont arra tanítja a népet, hogy Isten a megjutalmazásokban ugyanúgy tanít, mint a fenyítésekben, büntetésekben. Nem az Isten és az Ördög játékszere az ember, akik ide-oda ráncigálják az embert egymás közt, hanem aki Istenhez tartozik, az a jót is Istentől fogadhatja el, mint áldást, de a rosszat is ugyanúgy tőle fogadhatja el, mint nevelést.

Hóseás még nem ismerhette Jézust, de az ő teológiája, hogy nem általános igazságokat szajkózott, hanem az élő Istennel való kapcsolatra lármázta fel népét, helyes teológia volt.

Hóseás nem embergyűlölő volt, amikor ítéletet hirdetett, hanem lélekmentő.

Vajon a mai teológia, ahol még a pápa is az egyneműek kapcsolatának egyházi áldását javasolja, nem az a teológia-e, amely szerint az ember kedélyesen kell, hogy érezze magát?

Most végül, kérem hallgassatok meg néhány idézetet, amelyek a XXI-ik századi keresztyénség éppoly haszontalan hitéről szól, mint amilyen haszontalan hittel próbáltak hinni valamikor Hóseás kortársai, akik zsidókként Isten népének hitték magukat, de közben a kárhozat fiai lettek.

„Ha Jézus azt az üzenetet hirdetné, amit manapság a lelkészek nagy része prédikál, akkor sohasem feszítették volna keresztre.” Leonard Ravenhill

„Egész egyszerűen történelmi tény az, hogy a fejlett, modern világ körülményei között Krisztus egyháza nem tapasztalt meg egyetlen, nagy, egész nemzetre kiterjedő ébredést sem. Másfelől a modernitás azáltal is aláaknázza a szuverén Istentől származó ébredések utáni vágyat, hogy fenntartsa azt a gondolatot: mi is válthatunk ki ébredéseket, emberi eszközök segítségével. A modern gondolkodás következtében sok ember megelégszik egyéni és szubjektív megtapasztalásokkal, amelyek csupán halvány másolatai az igazi ébredésnek.” Os Guinness

„A modern kor legnagyobb kihívását nem a nem vallásos gondolkodásmód, hanem az elvilágiasodás jelenti. A nem vallásos gondolkodásmód egy filozófia, az elvilágiasodás viszont egy folyamat. Miközben ez a filozófia egyértelműen elvetendő, és csak keveseket érint, maga a folyamat nagyrészt láthatatlan, és sokakra kihat. Mivel elvetendő volta nyilvánvaló, a nem vallásos gondolkodásmód ritkán téveszti meg a keresztyéneket. Az elvilágiasodás viszont sokkal burkoltabb, és gyakran csapdájába ejti őket, azokat is, akik az egyházak növekedésén munkálkodnak, még mielőtt felismerhetnék azt. Hogyan magyarázhatnánk másképp egy japán üzletember szavait, amelyeket egy ausztrál vendégéhez intézett: »Amikor egy buddhista vezetővel találkozom, egy szent emberrel van dolgom. Amikor egy keresztyén előljárával találkozom, egy menedzserrel van dolgom.«” Os Guinness

„Ha ezekben a gonosz időkben időnk felhasználása terén nem gyakorolunk önfegyelmet az istenfélelem érdekében, akkor ezek a gonosz idők meg fogják akadályozni, hogy istenfélővé váljunk.” Donald S. Whitney

„Egy dolog, csak egy dolog van ebben a világban, ami az örökkévalóság pecsétjét hordozza. Az érzések elmúlnak, az elhatározások és gondolatok is elmúlnak, és a vélemények megváltoznak. Azonban, amit cselekedtél, az megmarad benned. Korszakokon át, egy örökkévalóságon át, amit Krisztusért tettél, csakis az marad meg benned.” Frederick W. Robertson

„Amíg ezren pusztulnak el a világ rosszálló tekintetétől, addig tízezren pusztulnak el a világ mosolyától. A világ szirén hangon énekel, hogy elsüllyesszen minket.” Thomas Brooks

„Ne keress sok nagy dolgot magadnak ebben a világban, mert ha az öltözeted túl hosszú, akkor megbotlasz benne; habár egy bot segítheti a vándort, de sok vándorbot csak akadályozná őt.” William Bridge

„A nyomorúságok olyanok, mint a villogó kard és lándzsa, melyek ijesztőek, ha nem is érhetnek minket el. A bőség kísértései viszont olyanok, mint a láthatatlan lövedékek, melyek megsebeznek és megölnék, mielőtt még észre vennénk őket.” George Downname

Ámen.